Kudretullah

Birinci inkılâb-ı Osmânî'nin eyyâm-ı pîşîninde "Tahayyür" ser-nâmesiyle o sırada intişâr etmekte olan "Şark" gazetesine yazdığımız bir makalede îrâd eylemiş olduğumuz fıkra-i tarihiyyeyi şuraya naklediyoruz.

Cenâb-ı Risalet-me'âb-ı A'zam sallallâhu Te'âlâ 'aleyhi ve sellem efendimizin âlem-i bâlâyı teşriflerini müteâkip pîrâye-bahş-ı serîr-i hilâfet olan Hazret-i Sıddîk-ı Ekber'in peder-i muhteremleri Ebû Kuhâfe radıyallâhu 'anh o sıralarda Mekke-i Mükerreme'de bulunuyor idi. Haber-i intikâl-i Resûl-i Ekrem ile ahbâr-ı cülûs-i Halîfe-i Mükerrem Mekke-i Müşerrefe'ye aks-endâz olunca derûn-i şehirde bir gulgule peydâ oldu. Peder-i Sıddîk bu telaşın sebebini tahkîk etti. Mâ-vaka' kendisine söylendi. Müşârün-ileyh kemâl-i hayret ve isticâb ile "Ya Rab senin kaldırdığını koyacak, koyduğunu kaldıracak yoktur" buyurdu.

Fıkra burada hitam buldu. Bâsıra-i te'emmülü geçmiş zamanlara doğru ircâ ettikten sonra kemâl-i sükûn ile bir de hâle atf-ı enzâr-ı ibtisâr edilirse Hazret-i Ebî Kuhâfe'nin kelâm-ı 'âlî-i dindârânesini tekrâr ile huzûr-i adalet-i ilâhiyyede ser-be-zemîn-i acz ü tahayyür olmak zarûrîdir.

Meşhur "Tan" gazetesi yeni inkılâbımızdan bahs ettiği sırada dört senedir geçirdiğimiz ahvâl-i pür-ehvâli uzun uzadıya yazdıktan sonra, "Osmanlıların semâvî bir hâmîleri var ki onları açıktan açığa himâye ediyor. Başka milletler bu kadar müthiş sademâta mümkün değil tahammül edemezler. Bu millet hem tahammül ediyor, hem işin son dereceye geldiği zamanlarda gayr-i me'mul bir halaskârın mazhar-ı mu'âveneti olarak inkırazdan rehâ buluyor." me'âlinde bir mütala'a serd etmiş.

"Tan"ı bu derecede münsifâne hakîkatten dem urmaya sevk eden imdâd-ı ilâhî bizi hâlâ mütenebbih ve müteşekkir etmeyecek mi acaba?

İnkılâb-ı pîşînden sonra sekrân-ı 'ucb u gaflet olanlar her şeyi biz yaptık vâhimesine düşerek bir takım eli ayağı bağlı aceze-yi ordu ile süngü ile tehdîd eder oldular. Hüdâ-yı Zü'l-Celâl'in her şeye muktedir olduğunu ya unuttular ya hiç bilmiyorlar idi. Dün fuzûlî vasıta-i tehdîd edindikleri kuvvet bugün onları yola getiriyor. İşte kudretullah burada tecellî ediyor.

İyice bilinmek lazımdır ki hudûdu'llâha tecavüz etmeye gelmez. Bir hatve tecavüze cüret

edenlere yed-i kudret-i ilâhiyye silleyi urur. Mütecâvizîn anlamasalar bile biz pekala biliriz ki gerek kavlen gerek fiilen hudûdu'llâha tecavüz edilmek istendi. Çok büyük sözler söylendi. Nice yapılmayacak şeyler yapıldı. Nihayet adalet-i ilâhiyye tecellî etti.

Netice meydanda.

Dem gelir meyhâne-i mihnette zehr-âşâm olur

İnsilâb-ı neşve-i rindân ile mes'ûd olan

Vaktiyle şâyân-ı tahkir görülmek istenilenlerin mu'âvenet lütufkârîsiyle idâme-i hayata müftakir kalmak ne elim bir mecburiyettir! İşte hudûdu'llâha tecavüzden korkanlar, daha doğrusu hadlerini bilenler böyle elim mecburiyetlere düçar olmazlar.

Allah cümlemize idrak ve şuûr ihsan buyursun.

Su'ûdü'l-Mevlevî

Beyanü'l-Hak, sayfa 3043, İstanbul, 13 Ramazan 1330

Link : https://isamveri.org/pdfosm/D00524/1328_173/1328_173_SUUDULMEVLEVI.pdf

Hazırlayan: Hasan Hüseyin Mak

Editör : Emir Çakır